

همین‌صفحه

راز و رمز حیات شهیدانه

صفحه ۵

زن انقلابی زن انسان‌ساز

تأملی پیرامون نقش زنان در پیروزی انقلاب ۵۷ و پیشبرد اهداف نهضت اسلامی

کوتوله الیزه

توهین اخیر نشریه هتاک فرانسوی، نشانه خشم دولت مکررون از شکست پروژه آشوب در ایران است

نگاه

شارلی و مکررون نوچه‌های صهیونیسم

شروین طاهری: جدیدترین کارزار کارتون تونی موهن شارلی ابدو، نشریه هزل‌نگار فرانسوی همانقدر که حاکی از ورشکستگی سیاست خارجی پاریس است، نشان می‌دهد سررشته‌امور داخلی فرانسه عملانه‌در کنترل رئیس‌جمهور اسمی‌اش امانوئل مکررون و دولت برآمده از حزب صوری او، بلکه همان‌طور که بارها توسط روشنفکران مستقل این کشور گفته شده، تحت کنترل کارتل بانکداران یهود است. ادامه در صفحه ۶

طرح: سکاکیل براتی

تبعه فرانسوی در ایران به جرم جاسوسی و اقدام علیه امنیت ملی ایران طی آشوب‌های اخیر، ضرب شستی بود که نهادهای امنیتی ایران در هدف گرفتن چشم فتنه‌انگیزی الیزه انجام دادند. این نکته‌ای است که البته وزیر خارجه مکررون نمی‌تواند آن را لو ندهد!

«کاترین کولونا» در واکنش به احضار سفیر فرانسه در تهران می‌گوید: ایران قبل از اینکه به فرانسه انتقاد کند، باید به اوضاع داخلی خود توجه کند. وزیر خارجه فرانسه در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی «ال‌سی‌آی» گفت حکومت ایران به دلیل خسونت علیه مردم خود و بازداشت اتباع فرانسوی سیاست نادرستی را دنبال می‌کند. پروژه آمریکایی آشوب و ناامنی در ایران که پاریس هم تلاش زیادی کرد هدایتگر بخشی از آن باشد، کارش به جایی رسیده که پس از شکست در کف خیابان، به عقده‌گشایی فکاهی رسیده است.

مقتض شدند. در واقع، رئیس‌جمهور فرانسه از نخستین مقامات اروپایی بود که در همراهی پروژه آمریکایی آشوب در ایران با کارمندان فارسی‌زبان پنتاگون ملاقات را منتشر کرد. با افزایش اعتراضات و محکومیت مواضع ضداسلامی رئیس‌جمهور فرانسه که از آن اقدام حمایت کرد، مکررون نه فقط از جریحه‌دار کردن احساسات مسلمانان دنیا عذرخواهی نکرد، بلکه از اقدام خود دفاع کرد. امانوئل مکررون در یک پست توئیتری با دفاع از اقدامات خود نوشت: ما هرگز تسلیم نخواهیم شد.

در واقع انتشار کاریکاتورهای رهبر انقلاب در راستای همان تفسیری است که از گزارش لوموند برداشت می‌شود و چیزی جز یک پروژه سفارشی برای فرو نشاندن خشم الیزه از شکست پروژه فتنه‌انگیزی فرانسه در ایران و تنفس مصنوعی به آشوب‌طلبان خارج‌نشین نیست که در کف خیابان

شارلی ابدو، یادآور توهین این نشریه به ساحت نورانی پیامبر اسلام است که منجر به حمله به دفتر رسانه فرانسوی شد. ۲ سال قبل، مجله شارلی ابدو مجدداً کاریکاتورهای موهن علیه پیامبر اسلام(ص) را منتشر کرد. با افزایش اعتراضات و محکومیت مواضع ضداسلامی رئیس‌جمهور فرانسه که از آن اقدام حمایت کرد، مکررون نه فقط از جریحه‌دار کردن احساسات مسلمانان دنیا عذرخواهی نکرد، بلکه از اقدام خود دفاع کرد. امانوئل مکررون در یک پست توئیتری با دفاع از اقدامات خود نوشت: ما هرگز تسلیم نخواهیم شد.

در واقع انتشار کاریکاتورهای رهبر انقلاب در راستای همان تفسیری است که از گزارش لوموند برداشت می‌شود و چیزی جز یک پروژه سفارشی برای فرو نشاندن خشم الیزه از شکست پروژه فتنه‌انگیزی فرانسه در ایران و تنفس مصنوعی به آشوب‌طلبان خارج‌نشین نیست که در کف خیابان

اهانت مجله «شارلی ابدو» به رهبر انقلاب در قالب انتشار کاریکاتور را بیش از هر مسأله‌ای باید در عصبانیت مقامات غربی و پادوهای فارسی‌زبان آنها در ناکامی و شکست این جریان در پروژه ضدایرانی پس از فوت مهسا امینی جست‌وجو کرد. مطابق معمول مقامات فرانسوی طی روزهای گذشته تلاش کرده‌اند این اهانت‌ها را با دستمایه قرار دادن عباراتی مثل «آزادی بیان» توجیه کنند تا رد خود را در این مسأله پاک کنند اما نقش مستقیم دولت فرانسه و رئیس‌جمهور این کشور چیزی نیست که قابل پرده‌پوشی باشد یا در تهران کسی به آن توجه نداشته باشد؛ حداقل در این یک فقره صحنه فریاد می‌زند پادشاه لخت است. بتازگی شارلی ابدو فراخوان مسابقه‌ای با هدف نشر کاریکاتورهای اهانت‌آمیز به رهبر معظم انقلاب برگزار کرد که البته همه آثار را هم برنده اعلام کرد. این نشریه فکاهی که سابقه اهانت به ساحت مقدس

راز و رمز حیات شهیدانه

اهل جهاد و مجاهدت، آنها نه تنها خسته نمی‌شوند که خستگی را خسته می‌کنند و از پذیرش هر سختی در راه دفاع از آرمان‌ها و ارزش‌های الهی استقبال می‌کنند.

سلوک امثال حاج‌قاسم از جنس سلوک «قاعدین» در مناسک نیست بلکه سلوکی مجاهدانه و توأم با «قیام» برای اعتلای امر الهی است. به همین دلیل است که پیروزی و شکست برای او معنا ندارد. او چون خود را از حصار تنگ عالم ماده و ناسوت رها کرده و به عوالم بالا که جز نوادر روزگار یا به آن نگذاشته‌اند وارد شده است و با چشم دل لذات و شیرینی حضور در عوالم توحیدی را درک کرده است، نمی‌تواند سکون «فعود» در مناسک را بر «قیام» در راه خدا ترجیح دهد، لذا نفس خویش را همچون مرکبی راهوار به کار و تلاش می‌کشاند و به تعبیر زیبایی که خود در وصیتش به کار برده است، می‌خیزد و می‌جهد تا به مقصد برسد. او در وصیتنامه‌اش نجواگونه با خداوند نوشته است:

«من با این پاهای در حرمت پا گذارده‌ام، دور خانه‌ات چرخیده‌ام و در حرم اولیانت در بین‌الرحمین حسین و عباس آنها را برهنه دواندم و این پاهای را در سنگرهای طولانی، خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم، جهیدم، خزیدم، گریستم، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم، افتادم و بلند شدم. امید دارم آن جهیدن‌ها و خزیدن‌ها و به حرمت آن حریم‌ها، آنها را ببخشی...»

راز و رمز حیات شهیدانه

اسلامی را شکست‌ناپذیر کند. فرهنگی که توانست بین زمین و آسمان، دین و دنیا، حقیقت و واقعیت پیوند برقرار سازد و در دل خود انسان‌هایی که باید از آنها به عنوان «کَالجَبَلِ الرَّاسِخِ» یاد کرد پرورش دهد.

امیرالمومنین حضرت علی علیه‌السلام در وصف چنین انسان‌هایی می‌فرماید: «الْمُؤْمِنُ كَالجَبَلِ الرَّاسِخِ لِأَنَّ حَرَكَةَ الْعَوَاضِفِ مُؤْمِنٌ، چنان‌که استواری است که توفان‌ها او را تکان نمی‌دهد.»

امام خمینی(ره) در مکتب عاشورا، خویش چنین انسان‌هایی را تربیت کرد و پس از آن علمداری این حرکت را رهبر معظم انقلاب اسلامی در دست گرفته‌اند که پس از دهه اول انقلاب در حالی که جامعه و بسیاری از افراد آلوده جرب و شیرین دنیا شده بودند توانستند خود را از آلودگی جامعه و بسیاری از افراد آلوده جرب و شیرین دنیا جدا کنند و سرمایه‌ها و یادگار آن دوران دفاع‌مقدس را در متن چنین فرهنگی برای روزهای حادثه حفظ و ظرفیت‌های آنها را برای نقش‌آفرینی در مسیر ماندگاری، پیشرفت و پیش‌روندگی انقلاب اسلامی ارتقا ببخشند و شکوفا کنند.

یکی از این سرمایه‌ها شهید حاج‌قاسم سلیمانی بود که باید او را شاگرد اول مکتب «احدی الحسینی» نام نهاد.

مکتبی که تربیت شدگان آن نظیر حاج‌قاسم اگر چه سر بر آسمان می‌سایند اما پا در زمین دارند. اینچنین است که در زندگی دنیایی بی‌فرزند و

راز و رمز حیات شهیدانه

اسلامی را شکست‌ناپذیر کند. فرهنگی که توانست بین زمین و آسمان، دین و دنیا، حقیقت و واقعیت پیوند برقرار سازد و در دل خود انسان‌هایی که باید از آنها به عنوان «کَالجَبَلِ الرَّاسِخِ» یاد کرد پرورش دهد.

امیرالمومنین حضرت علی علیه‌السلام در وصف چنین انسان‌هایی می‌فرماید: «الْمُؤْمِنُ كَالجَبَلِ الرَّاسِخِ لِأَنَّ حَرَكَةَ الْعَوَاضِفِ مُؤْمِنٌ، چنان‌که استواری است که توفان‌ها او را تکان نمی‌دهد.»

امام خمینی(ره) در مکتب عاشورا، خویش چنین انسان‌هایی را تربیت کرد و پس از آن علمداری این حرکت را رهبر معظم انقلاب اسلامی در دست گرفته‌اند که پس از دهه اول انقلاب در حالی که جامعه و بسیاری از افراد آلوده جرب و شیرین دنیا شده بودند توانستند خود را از آلودگی جامعه و بسیاری از افراد آلوده جرب و شیرین دنیا جدا کنند و سرمایه‌ها و یادگار آن دوران دفاع‌مقدس را در متن چنین فرهنگی برای روزهای حادثه حفظ و ظرفیت‌های آنها را برای نقش‌آفرینی در مسیر ماندگاری، پیشرفت و پیش‌روندگی انقلاب اسلامی ارتقا ببخشند و شکوفا کنند.

یکی از این سرمایه‌ها شهید حاج‌قاسم سلیمانی بود که باید او را شاگرد اول مکتب «احدی الحسینی» نام نهاد.

مکتبی که تربیت شدگان آن نظیر حاج‌قاسم اگر چه سر بر آسمان می‌سایند اما پا در زمین دارند. اینچنین است که در زندگی دنیایی بی‌فرزند و

دکتر حمیدرضا مقدم‌فر*

یکی از مهم‌ترین کارهای امام خمینی(ره) این بود که توانست مفاهیم ارزشمند و در عین حال مهجور اسلامی را در زندگی فردی و اجتماعی ملت ایران «عمینیت» ببخشد.

«شهادت» نیز مفهومی بود که با انقلاب اسلامی و با دست مبارک حضرت امام خمینی(ره) در زندگی فردی و اجتماعی ملت ایران «عمینیت» یافت.

رهبر معظم انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این باره می‌فرماید: «این مفاهیم مهمی که امام (رضوان‌الله علیه) از آنها استفاده کردند مثل مفهوم تولد، مفهوم تکلیف، مفهوم ایثار - اینها همه مفاهیم شرعی است دیگر- تا مفهوم شهادت، مفهوم جهاد؛ اینها مطرح شدند و با حضور امام و با تحرک امام و با تبیین امام و با خواست امام که مؤید به اراده الهی بود، وارد عمل زندگی مردم شدند... این مفاهیم را امام در بین مردم رایج کرد و اینها را از جایگاه مفهومی که همین طور در قرآن و در حدیث و مانند اینها می‌خواندیم و می‌گفتیم اما در عمل حضور نداشت، آورد در [عرضه] عمل...»

در حقیقت حضرت امام خمینی(ره) با حاکم کردن فرهنگ «احدی الحسینی» توانست انقلاب

تیتراهای امروز

مجلس نمایندگان آمریکا در سالگرد ۶ ژانویه و بعد از عدم انتخاب رئیس مجلس بار دیگر تعطیل شد

سقوط دوم کاپیتول!

داوری عجیب بازی پرسولیس و نساجی

انصافا دقت کن

وزیر راه و شهرسازی:

ناوگان فرسوده نوسازی می‌شود

محمدجواد لاریجانی:

عبدالحمید پروژه دشمنان ایران را پیش می‌برد

مسجد مکی مسجد ضرار

آغاز بخش سر بال سقوط و موضع درست تلویزیون و شبکه نمایش خانگی

مالکیت هتن حذف حاشیه

افزایش مبادلات تجاری بین اروپا و روسیه با وجود وضع تحریم پس از جنگ اوکراین

تحریم نمایشی روسیه

دیدگاه

خشونت‌عیان‌علیه آزادی‌بیان نگاهی متفاوت به حاشیه‌سازی جدید نشریه غربی

محمد لسانی: پلان اول: ۳ شهریور سال ۹۵ بود که ناگهان زمین‌لرزه‌ای بزرگ رخ داد. مردم آماتریس شوکه شده بودند. وسعت لرزه، شهرهای دیگر را نیز درگیر کرده بود. ۲۹۹ کشته، ۳۸۸ مجروح و ۴۵۰۰ بی‌خانمان، فاجعه‌ای بزرگ در ایتالیا به پا کرد. موج همراهی و همدلی کل اروپا و حتی دیگر کشورهای را در بر گرفت اما همسایه غربی ناگهان همه را شوکه کرد.

پلان دوم: یک کاریکاتور بر صفحات نشریه فرانسوی نقش بست. انبوهی از اجساد که روی هم چیده شده‌اند و فقط پاهای خونین‌شان دیده می‌شود و به شکل یک غذای محبوب ایتالیایی طراحی شده است که روی این آوار اجساد، برجسپ زده شده است: لاژنیا! مرد خونینی که دیگر سواستروها نام «پنه‌با‌سس گوجه‌فرنگی» و زن و جنس‌گروهی که بالای سرش نوشته شده «پنه‌گراتین» کشته‌ها و مجروحان به صورت غلغله‌ای لذیذ ایتالیایی تصویر شده بود.

شارلی ابدو به تنهایی چنان خمشی ایجاد کرد که به یک جدال سیاسی و رسانه‌ای بزرگ در اروپا و جهان تبدیل شد. شورای شهر و شهرداری آماتریس که بالاترین تلفات را متحمل شده بودند علیه شارلی ابدو شکایت کرد؛ پرونده حقوقی پریچ و خمی که همین چند ماه قبل بسته شد، دادگاه تجدیدنظر پاریس حکم بدوی (مورخ ۲۰ نوامبر ۲۰۲۰) را تأیید کرد و درخواست تجدیدنظر شهرداری آماتریس کرد که در ۲۴ نوامبر ۲۰۱۶ دعوای مدنی اقامه کرده بود) را با توجه به «غیرتوهین‌آمیز بودن» کاریکاتورهای مربوط به لرزه منتشر شده در تاریخ ۱۳۹۵/۱۱/۱۳ باطل اعلام کرد؛ شهردار آماتریس اما پس از این دادگاه برای ثبت در تاریخ یک سخنرانی (Giorgio Cortellesi) در ژوئیه گفت: «مقامات فرانسه و نشریه شارلی ابدو هرگز به خاطر توهین به زندگی ما، خانواده و تاریخ و هویت ما از ایتالیایی‌ها عذرخواهی نکردند. ما به رغم تعصبات و کلیشه‌هایی که اغلب علنا علیه ما تکرار می‌شوند، با تمام قوا تکرار می‌کنیم که «حدی وجود دارد که نباید از آن فراتر رفت». بین آزادی بیان، حق مقدس گزارش و طنز و توهین به نمادهای هویتی یک قوم مانند دولت، پرچم، مذهب، تاحترام به مردگان و عزاداری جمعی شهروندان فرست است. درد حد و مرزی ندارد.»

پلان سوم: در حالی که مردم ایتالیا داغ تازه‌ای از بی‌توجهی فرانسوی‌ها به شکایت‌شان ...